

Жыве Беларусь!

Народная Газета

Орган Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

№106 (1122) 8 чэрвеня 1995 г. Чацвер | Выдаецца з кастрычніка 1990 года на беларускай і рускай мовах. | Тыраж 541649 экз. | Кошт у розніцу — 300 руб.

ФАКС

*ФАКТЫ*АРГУМЕНТЫ*КОММЕНТАРИИ*СОБЫТИЯ*

Вкратце

По данным на утро среды, в сахалинском поселке Нефтегорск извлечено из-под завалов 2149 человек, в том числе 227 детей.

Число погибших составляет 1743 (254 ребенка). Эти данные сообщили в министерстве по чрезвычайным ситуациям России.

❑

Группировка российских федеральных войск в Чечне производит перегруппировку сил на юге республики с целью продолжить в ближайшее время продвижение в предгорные районы.

Как сообщил представитель пресс-центра командования Объединенными силами, в последние двое суток крупных столкновений с дудаевскими боевиками не отмечено.

❑

Вчера открылась встреча президента Молдовы Мирчи Снегура и президента самопровозглашенной Приднестровской Республики Игоря Смирнова.

В повестке дня обсуждение ситуации в Приднестровье и проекта закона об особом статусе Приднестровского региона.

❑

Курс российского рубля к доллару США на торгах Московской межбанковской валютной биржи 7 июня упал на 6 пунктов по сравнению с торгами во вторник и составил 4906 рублей за доллар.

Через Литву? Без проблем

С 28 мая, согласно новому графику движения пассажирских поездов между Литовской Республикой и странами СНГ, пассажирские поезда прямого сообщения будут следовать по территории Литовской Республики в безвизовом режиме.

Пассажирские поезда Харьков—Калининград N 211/212, Гомель—Калининград N 285/286, Челябинск—Калининград N 525/526 следуют по маршруту Кена—Вильнюс—Кибартай. Пассажирские поезда Санкт-Петербург—Черновцы N 53/54, Санкт-Петербург—Львов N 183/184 следуют по маршруту Турмантас—Вильнюс—Стасилос. Пассажирский поезд Санкт-Петербург—Берлин N 25/26 следует по маршруту Турмантас—Вильнюс—Кабяляй. Паспортный и таможенный контроль, как правило, будет осуществляться в отношении граждан Республики Беларусь, высаживающихся на этих остановках. Граждане Республики Беларусь, не высаживающиеся на территории Литовской Республики, следуют по документам, действительным для поездок за границу, или документам, удостоверяющим личность.

Игорь ПЕТРОВСКИЙ,
пресс-центр Белорусской железной дороги.

БЮРО НАХОДОК

А Я, ЗНАЕТЕ ЛИ, СОВЕСТЬ ПОТЕРЯЛ И С ТЕХ ПОР ЧУВСТВУЮ СЕБЯ В НАШЕМ ОБЩЕСТВЕ ОТЛИЧНО...

Рисунок Олега ПОПОВА.

Дружит Витебск с латышами

Дни Латвии начались сегодня в Витебске, где находится консульство соседней прибалтийской страны.

По приглашению вице-консула Арманда Крузе в город прибыли дипломаты, промышленники, артисты, работники средств массовой информации. В программе, рассчитанной на три дня, — концерты танцевального ансамбля "Лаума" и учащихся музыкального колледжа из города Резекне, премьера фильма "Дитя человеческое". выставка изобразительного искусства и другие культурные акции. В отличие от Дней Латвии прошлого года в нынешних примут активное участие представители деловых кругов: рекламная фирма "Абава" организовала экспозицию лучших промышленных и продовольственных товаров, выпускаемых предприятиями республики, и надеется на заключение торговых соглашений.

На торжествах присутствовали Чрезвычайные и Полномочные Послы Беларуси в Латвии Валентин Величко и Латвии в Беларуси Янис Ловникс.

Сергей БУТКЕВИЧ.

Покупая билет, платят за себя и "за того парня"

700—800 миллионов рублей дохода лишаются ежемесячно транспортники Витебска из-за безбилетных пассажиров.

Из бюджета, нерегулярно пополняемого предприятиями, больше нет возможности перечислять по 2 миллиарда рублей в месяц на содержание городского транспорта. Поэтому перед транспортниками поставлена задача увеличить собственные доходы. В автопарке за последнее время втрое увеличен штат контролеров. Однако каждый третий пассажир не платит за проезд, имея всевозможные "корочки" на льготы. По расчетам отдела транспорта горисполкома, чтобы транспорт города стал самоокупаемым, цена билета для тех пассажиров, кто платит за себя и "за того парня", должна возрасти в пять раз, достигнув 2 тысяч рублей.

Александр ТУЛБУСОВ.

Отделение что надо. По части криминала

Из всех подразделений органов внутренних дел Гомельской области, пожалуй, самым уникальным является на сегодняшний день 2-е отделение милиции Железнодорожного РОВД Гомеля. Судите сами. Где еще начальник отделения прокалывает ножем колеса автомашин своих сотрудников? Здесь таким образом отличился руководитель милиционеров майор Ким. Где еще офицеры теряют вверенное оружие?

Здесь лейтенант Генисев потерял автомат Калашникова. Где еще присваивают изъятые у грабителей вещдоки — доллары США? Опять-таки во втором отделении, и уличен в этом следователь, старший лейтенант милиции Сергей Безик. Без малого 10 тысяч "зелененьких" прилипло к рукам ушлого пинкертона.

Дописал "портрет" отделения нынешний его начальник подполковник Разуев, освобожденный на днях от должности приказом начальника УВД. Поводом послужило заявление одной гомельчанки о нерыцарском отношении сладострастного подполковника, пригласившего женщину к себе домой. Неужто криминальный вирус косит здесь слуг правопорядка?

Анатолий ГОТОВЧИЦ.

Праздник старейшего техникума

119-ю годовщину своего существования отметил недавно Марьиногорский совхоз-техникум.

Пожалуй, впервые за последние десятилетия праздник отмечался очень скромно: не было больших торжеств, не приглашались многочисленные выпускники. Конечно же, сказались экономические трудности. И тем не менее день рождения старейшего в стране сельскохозяйственного учебного заведения — событие заметное не только для Пуховичского района. Ведь за 119 лет из стен совхоза-техникума вышло более 17 тысяч выпускников, которые работали и работают не только в Беларуси, но и за ее пределами.

Алина ГРИШКЕВИЧ.

Иностранные предприятия в Беларуси

По состоянию на 1 апреля 1995 г. в Беларуси зарегистрировано 1559 совместных и 607 иностранных предприятий, созданных зарубежными фирмами.

Удельный вес продукции, произведенной этими предприятиями в январе—марте 1995 г., составил 1,9% в общем объеме промышленной продукции. Общая численность работающих на этих предприятиях — 22,2 тысячи человек.

За I квартал 1995 г. указанными предприятиями экспортировано товаров и оказано услуг на 14,5 млн. долларов, или 4,5% общего объема экспорта в государства дальнего зарубежья, импортировано — на 16,6 млн. долларов, или 11,3% общего объема импорта в страну.

В Гродно флаги шьют из плащевки

На Гродненском производственном объединении "Сузор'е" налажен выпуск новых государственных флагов.

Заказы объединение получает от сельских, районных и городских Советов Гродненщины. Для выпуска флагов задействован производственный цех и участок автоматической художественной вышивки. Кстати, для пошива красно-зеленых флагов в Гродно используют ткань "плащевку" заграничного производства.

Андрей МИНСКИЙ.

Ожидали конкурса — не вышло и продажи

Неудачей закончился конкурс-продажа объектов коммунальной собственности, который проводил Белоозерский горисполком.

На торги были выставлены: столовая и подсобное помещение общепита, кафе, магазин и ресторан. По условиям конкурса, на каждый объект должно было поступить не менее двух заявок покупателей. Однако поступила лишь одна — на покупку столовой, да и то покупателя смутила цена.

К слову, первый аналогичный конкурс в Белоозерске зимой 1995 года также завершился неудачей.

Людмила ГИЛЕВА.

Курс валют

С 7 июня 1995 года Национальным банком установлены курсы иностранных валют

	Единый курс
1 австралийск. доллар	8273.98
1 австр. шиллинг	1154.73
1 фунт стерлингов	18285.90
10 бельг. франков	3959.10
1 немецкая марка	8118.60
1 голланд. гульден	7261.02
1 датская крона	2083.52
100 итальянск. лир	708.56
1 канадск. доллар	8349.06
1 норвежск. крона	1831.50
1 доллар США	11500.00
1 финск. марка	2655.89
1 франц. франк	2320.98
1 шведск. крона	1593.66
1 швейцар. франк	9871.24
10 японских иен	1352.15
1 ЭКЮ	15058.27
10 испанск. песет	943.32
10 греч. драхм	506.56
1 ирландск. фунт	18647.64
1 исландск. крона	180.56
1 кувейт. динар	38461.54
10 ливанск. фунтов	70.77
10 португал. эскудо	773.11
1 сингапур. доллар	8254.38
10 турецк. лир	2.67
1 эстонск. крона	1037.72
1 СДР	17799.10
1 росс. рубль	2.32
10 укр. карбованцев	0.77
1 литовский лит	2875.00
1 латвийск. лат	22240.00
1 кыргызст. сом	1050.00
1 молдавск. лей	2515.00
1 казахст. тенге	150.00
1 армянск. драм	15.00
10 грузинск. купонов	0.01
1 туркменск. манат	150.00
1 азербайджан. манат	1.50
1 узбекский сум	45.00
1 таджикский рубль	0.01
Курс клиринговых валют	
1 доллар США по расчетам с Кубой	11500.00
1 доллар США по расчетам с Чехией и Словакией	11500.00

Выпуск подготовлен по сообщениям корреспондентов "Народной газеты", агентств ИТАР—ТАСС, Белинформ, Интерфакс, РИД.

Фотаконкурс фірмы "Дайнова" і "Народнай газеты"

"Традыцыі і сучаснасць"

Селянін.

Фота Уладзіміра НЯХАЙЧЫКА.

Аб выніках другога тура галасавання па выбарах дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, які адбыўся 28 мая 1995 года

Паведамленне Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў

Разгледзеўшы пратаколы акруговых выбарчых камісій, Цэнтральная камісія Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў паведамляе:

У другім туры галасавання выбары дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праводзіліся ў 216 выбарчых акругах. Агульная колькасць выбаршчыкаў па выбарах дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь у другім туры галасавання склала 6138046. Атрымалі выбарчыя бюлетэні 3474635 выбаршчыкаў. У галасаванні прынялі ўдзел 3471491 выбаршчык, або 56,6 працэнта.

У Брэсцкай вобласці прынялі ўдзел у галасаванні 56,4 працэнта выбаршчыкаў, у Віцебскай — 59,1, у Гомельскай — 61,9, у Гродзенскай — 58,9, у Магілёўскай — 61,6, у Мінскай — 60,4, у горадзе Мінску — 38,45.

У большасці выбарчых акруг другі тур галасавання праводзіўся па двух кандыдатах у дэпутаты, якія атрымалі ў першым туры выбараў найбольшую колькасць галасоў выбаршчыкаў.

У другім туры галасавання выбары адбыліся ў 129 выбарчых акругах. Дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь выбраны ў 101 выбарчай акрузе. У 28 выбарчых акругах выбары адбыліся, але дэпутаты не выбраны, таму што ні адзін з іх не набраў неабходнай колькасці галасоў.

У 87 выбарчых акругах выбары не адбыліся.

Па сто сорак адной выбарчай акрузе, дзе ў першым туры выбараў і ў другім туры галасавання дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь не былі выбраны, у адпаведнасці з артыкулам 57 Закона Рэспублікі Беларусь "Аб выбарах дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь" будуць праведзены паўторныя выбары.

Дата паўторных выбараў дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь будзе вызначана Цэнтральнай камісіяй Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь "Аб выбарах дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь".

Паведамленні аб выніках выбараў па кожнай выбарчай акрузе апублікаваны акруговымі выбарчымі камісіямі ў мясцовым друку.

Цэнтральная камісія Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў.

6 чэрвеня 1995 года.

Ушанавалі Чэрскага на радзіме

Музей выдатнага вучонага Івана Чэрскага адкрыўся ў Валынецкай школе Верхнядзвінскага раёна намаганнямі настаўніка гісторыі і вялікага аматара краязнаўства Барыса Шымука.

Непадалёку ад Валынцаў, у маёнтку Свольна 150 гадоў назад нарадзіўся шляхціц Чэрскі. За ўдзел у паўстанні супраць царызму ён быў пазбаўлены маёмасці і сасланы ў Сібір, дзе і разгарнуў сваю даследчыцкую дзейнасць, што прынесла яму сусветную славу, пакінула яго імя на геаграфічных картах.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Белорусская энциклопедия переписывается заново

На днях исполняется 20 лет со дня выхода последнего тома Белорусской Советской Энциклопедии — первого в истории Беларуси энциклопедического справочника.

Решение о выпуске издания было принято ЦК КПБ и Советом Министров БССР еще в 1966 году. А не так давно, в августе 1993 года, Совет Министров Беларуси постановил издать новую Белорусскую энциклопедию в 18 томах.

Как сообщили агентству РИД, в издательстве "Белорусская энциклопедия" уже подготовлен первый том справочника. По объему новая белорусская энциклопедия будет примерно в два раза больше предыдущей. Издание всех книг справочника планируется завершить в 2000 году.

Александр КАЗАК.

Российская таможня на белорусской границе

При Гродненском таможенном комитете создано представительство российской таможни.

Сейчас российские таможенники работают над оформлением документов и российских грузов, идущих транзитом через Беларусь. Работа российского представительства основана на вахтовом методе. Вахта длится ровно месяц. Проживание таможенников в гостиницах Гродно оплачивается из бюджета России.

Андрей МИНСКИЙ.

Официальная хроника

6 июня Президент Республики Беларусь Александр Лукашенко посетил авторемонтный завод Министерства обороны, где предполагается освоить выпуск колясок для инвалидов.

❑ *Во время посещения завода.*

Фото Аркадия НИКОЛАЕВА, Белинформ.

Таемная гісторыя сцяга ў Маладзечне працягваецца

Маладзечанскае гарадское начальства адразу пасля рэферэндуму спусціла з будынка гарвыканкама бел-чырвона-белы сцяг, які яшчэ не адменены ні ўказам Прэзідэнта, ні парламентам рэспублікі.

На другі ж дзень, калі начальства прыйшло на работу, вельмі здзівілася: нехта ноччу зноў павесіў над гарсаветам апальны, трапіўшы ў няміласць сцяг. Яго таксама давялося спускаць з флагштока. Але голы флагшток тырчэў над будынкам нядоўга — праз ноч на ім зноў паласкаўся ў паветры "адменены" сцяг. Зноў давялося лезці на дах і каторы ўжо раз здымаць бел-чырвона-белае палотнішча. І гэтак — восем разоў.

Начальства падняло на ногі ўвесь горад, але зламыснікі не былі злоўлены. І вырашылі пакараць вартаўнікоў. Аднаму з іх, пісьменніку і нашаму пастаяннаму аўтару Міколу Капыловічу, прапанавалі падаць заяву аб звальненні. На думку начальства, ён дрэнна спраўляецца са сваімі вартаўніцкімі абавязкамі, губляе ноччу пільнасць на вельмі адказнай пасадзе. Да таго ж яго моцна абвінавачваюць у хаўрусе са зламыснікамі.

Яўген АСТРАЖАНСКІ.

А.Кастэнка падаў у адстаўку

Як паведаміла ўпраўленне грамадска-палітычнай інфармацыі адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Аляксандр Лукашэнка правёў нараду, на якой разглядаліся пытанні проціпраўнай дзейнасці некаторых гаспадарчых суб'ектаў і службовых асоб Міністэрства абароны.

На нарадзе абмяркоўваліся факты парушэння парадку размеркавання жылля з фондаў Мінабароны, незахавання заканадаўства ў канверсійнай і камерцыйнай сферах дзейнасці ваеннага ведамства.

Разглядаліся таксама канкрэтныя пытанні злоўжывання службовым становішчам з боку пэўнай часткі генералаў і афіцэраў.

У сувязі з гэтымі абставінамі генерал-палкоўнік А.Кастэнка падаў рапарт аб адстаўцы з пасады міністра абароны.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь даручыў выконваць абавязкі міністра абароны начальніку Галоўнага штаба Узброеных Сіл генерал-лейтэнанту Леаніду Мальцаву.

Белінфарм.

Была ли "бомба" на Козловского

Бывший министр обороны в правительстве Кебича П.Козловский решил прекратить судебные баталии с Президентом и отозвал свой иск из суда Советского района столицы.

Как известно, П.Козловский начал судиться с А.Лукашенко, когда последний, будучи еще кандидатом в президенты, обвинил главу Минобороны в неблаговидных делах и злоупотреблениях. После президентских выборов Павлу Козловскому пришлось расстаться с министерским креслом, с генеральских погон слетела одна "звездочка", а Служба контроля, Прокуратура республики взялись за расследование обстоятельств нашумевшей тогда свадьбы сына Козловского с дочерью М.Гриба.

Отставной генерал на своих импровизированных пресс-конференциях заявлял, что не сомневается в победе, весьма невысоко отзывался о новой власти и сообщал, что его сын собирается увольняться из "такой армии".

Развязка судебных "сражений" наступила внезапно: П.П.Козловский написал заявление, в котором по сути признался в любви к Президенту. Павел Павлович объяснил свой отказ судиться так:: "Всякое решение не в его (Лукашенко. — **ред.**) пользу может негативно отразиться на его авторитете, на стабильности в обществе, способствовать противостоянию, конфронтации различных политических сил. А вот этого я как раз и не хочу. Антипрезидентским силам и настроениям я не дам ни оснований, ни повода для их активизации".

Однако, как стало известно редакции, существует и другая версия отказа от иска. Бывший министр обороны решил уйти с поля боя, узнав, что начальник юридического управления президентской службы контроля Владимир Бондаренко располагает "бомбой" — документами, компрометирующими П.Козловского.

Кстати, В.Бондаренко уже встречался с отставным генералом в суде, точнее, в военном трибунале, где рассматривался иск Козловского о лишении его одной "звезды" на погоне. Бывший министр тогда проиграл...

Антон ЧЕКОВ.

Рэпліка

Псіхоз агульнай падазронасці,

альбо Навошта ДАІ перакрывае нам дарогу?

Антон ПЛАТОНАЎ

Мінулая пятніца. Палова шостай вечара. Вяртаемся на машыне па магілёўскай шашы ў сталіцу. Яшчэ здалёк заўважылі, што каля паста ДАІ, у супрацьлеглым напрамку, даўжэзная, каля двух кіламетраў, чарга машын. "Можа, здарылася аварыя?" — мільганула адразу думка.

Ды не, дзякаваць Богу. Проста машыны — вялікагрузы і легкавушкі — паўзлі, як чарапахі, па адной паласе праз "акенца" шлагбаума.

Даішнікі, падалося, не звярталі ўжо ўвагі на аўтамабілі, што надрываліся на малой хуткасці, засмуроджваючы наваколле клубамі чорнага дыму. Яны стаялі спінамі да чаргі, пра нешта размаўлялі...

У велізарнай калоне машын нерваваліся: кожны спяшаўся перад выхаднымі па сваіх справах. Вадзіцелі сігналілі, лаяліся адзін на аднаго, але асабліва — на даішнікаў, на парадкі на дарогах.

Такія пасты дарожнай міліцыі ўзведзены перад уездам-выездам з многіх гарадоў, на важных развязках дарог. Для чаго? Напэўна ж, каб лавіць аўтазладзеяў, парушальнікаў дарожнага руху. Але навошта ставіць усіх у адну чаргу, псаваць людзям нервы пагалоўнай падазронасцю?

Каб жа правяралі толькі дакументы! Мяне асабіста прымушалі здымаць тэнт на прычэпе і паказваць супрацоўніку ДАІ, што там мае асабістыя рэчы, а не бомба. Двойчы за апошні час даводзілася адчыняць багажнік аўта і міліцыянер тыцкаў "палкай" у торбы, якія я сабраў на дачу. А побач з ім напагатове стаяў вайсковец з аўтаматам.

Гэта было ўдзень, у машыне сядзела ўся сям'я, дзеці спалохана пазіралі: што з намі будуць рабіць? Пасля такой праверкі становіцца страшна і прыкра.

Трэба, безумоўна, каб было больш парадку на дарогах. Але няўжо няма іншых метадаў, каб гэтага дамагчыся? Няўжо ператвараемся ў міліцэйскую дзяржаву?..

Хацелася б пачуць слова ў адказ высокіх чыноў з МУС і яго структуры — ДАІ, навошта ўведзены такі парадак і ці дае ён хоць нейкі эфект?

НАРОДНАЯ ГАЗЕТА

СТАЛА ИЗВЕСТНО

Страсти вокруг йогуртов

Некоторые йогурты иностранного производства содержат повышенную концентрацию тяжелых металлов.

"Содержание свинца в йогуртах "Viny", "Fruttis leicht", "Fruttis junior", "Strawberry" существенно превышает предельно допустимые уровни", — указывается в заключении исследовательской лаборатории, которая провела испытания этих товаров. Йогурт "Fruttis strawberry" по содержанию кадмия также не соответствует медико-биологическим требованиям, "причем норматив превышен в три раза". Кроме того, микробиологические исследования показали, что "практически все импортные йогурты являются стерильным продуктом, то есть полезные молочнокислые организмы в них отсутствуют". Повторная экспертиза установила, что в образцах пяти названных йогуртов содержание меди, свинца и кадмия ниже предельно допустимой концентрации. Предполагается, что расхождение в результатах экспертиз произошло из-за использования различных торговых партий йогурта. "Испытания будут продолжены", — сообщил собравшимся А.Аузан.

Айседора Дункан на минской сцене

16,17 и 30 июня в минском Театре-студии киноактера состоится премьерный показ моноспектакля "Айседора. Танец любви" по пьесе Зиновия Сагалова "Три жизни Айседоры Дункан" и книге знаменитой танцовщицы "Моя исповедь". Играет в спектакле артистка театра Алла Пролич.

Этой работой Театр-студия открывает показ перспективных актерских работ творческого цикла "Театр — это актер", спектакли из которого будут ставиться до конца этого и весь следующий год.

Александр КАЗАК.

А мы лишь то, что мы едим?

В редакцию позвонила мама грудного ребенка: на баночках детского питания, розданных в 8-й детской поликлинике Минска как гуманитарная помощь, срок хранения истек в мае.

Как пояснили в поликлинике, — гуманитарную помощь получили поздно. Вот и полученное вместе с пюре молоко пришлось раздать сотрудникам. Поначалу хотели передать инвалидам, но поступили иначе: в банки, на которых срок реализации истек в марте—апреле.

— Хорошее за спасибо не дают, — согласился заведующий отделом Белорусского общества дружбы и культурной связи с зарубежными странами А.В.Шинкевич. — Отдать подарок назад мы не можем, сами тоже не съедим...

Впрочем, за съедобность консервов он поручился головой и посоветовал особо осторожным мамам отнести продукт в санэпидстанцию.

Ирина ФЕДОРОВА.

Крымінал

Смерць банкіра

Сяргей РАКІЦКІ

— Дзе бяруць столькі грошай маладыя "камерсанты", якія раз'язджаюць на ўласных "мерседэсах", "таётах", будуюць катэджы? Вось пытанне, якое не дае спакою многім. Працэс, які днямі закончыўся ў Мінскім гарадскім судзе, пралівае яркае святло на гэта, — дзядаваў мне адзін знаёмы юрыст.

— Тое, што ўсплыло, не можа пакінуць абыякавым нікога, прымушае сур'ёзна задумацца, — дадаў другі.

Дык што ж там усплыло?

Пачытаем дакументы судовай справы, узновім падзеі.

Заначу толькі, што, згодна з заканадаўствам, справа можа быць абскарджана ў вышэйстаячай судовай інстанцыі. І да такога разгляду пажадана не называць імёны асуджаных злачынцаў. Па гэтай прычыне некаторыя прозвішчы апушчаны, другія зменены. Дый справа не ў іх. А ў сутнасці. Да таго ж у ўдзельнікаў працэсу ёсць дзеці, родзічы. Нашто ім сыпаць соль на раны. Куды важней дакапацца да прычыны драматычных падзей.

Выстралы ў цёмным завулку

Быў кароткі кастрычніцкі дзень 11 кастрычніка 1993 года. Ён ужо заканчваўся. Вунь і за вокнамі пацямнела. Начальнік упраўлення валютных аперацый банка Юрый Барысаў нават і не здагадваўся, што жыць яму заставалася крыху больш як тры гадзіны.

Кар'ера ў яго склалася няблага. Ішоў толькі дваццаць сёмы год, а ён ужо кіраўнік буйнога падраздзялення банка, мае службовую машыну, кватэру... Цяпер вось займаецца на курсах англійскай мовы ў інстытуце замежных моў.

У гэты час ён якраз збіраўся разам з калегамі ехаць на вучобу. Каля семнаццаці гадзін яны адбылі з банка. Занняткі закончыліся ў 19.45. Юра адвёз калег дамоў. Апошнім высадзіў у восем гадзін вечара на вуліцы Багдановіча і паруліў дахаты, на вуліцу Пуліхава. Яму заставалася жыць толькі сорак хвілін.

У каляіну таго дня яго новы сябар радыёмеханік аэрапорта Алег Яромчык спяшаўся ў свой гараж на вуліцы Кастрычніцкай. На жаданай яму скарадзіца грэх. Чакаюну стукнула толькі трыццаць. Адукацыя сярэдняя спецыяльная. Мае жонку і сына. Толькі за апошнія паўтара-два гады купіў чатырохпакаёвую кватэру ў прэстыжным раёне каля праспекта Машэрава, машыну замежнай вытворчасці "BMW" коштам 14 тысяч долараў, яго ж адзін "легкавік-жыгулёнак", гараж, жонцы — брыльянтавыя прыгажосці, пераведзены грошы на будаўніцтва катэджа, адпачываў з сям'ёй за мяжой, выпраўляў і нават на футбольную гульню ў нямецкі горад Брамен...

Але настрою ў яго ў гэты дзень не было. У гаражы ён дастаў з цяпла-фаванага пакецік пісталет, накінуў у кішэню скураной курткі. На аўтобусе прыехаў на вуліцу Захарава. Час быў, таму захінуў у кафэ. Купіў цыгарэту, пляшку гарэлкі і падаўся да дома, у якім жыў яго сябра Юра Барысаў. Яромчык выйшаў да вуліцы Пуліхава, спыніўся на павароце дарогі, якая вяла адскоk да дома Барысава. Адкарэкаваў бутэльку, адпіў колькі, каб пасадзіць нервы, узятыя "напружаннасцю" астатняе выкінуў разам з пляшкай. Закурыў.

Хутка паказаліся белыя "Жыгулі" Барысава. Убачыўшы сябра, шафёр тармазнуў. Алег сеў на сядзенне спераду. Прапанаваў: давай падскочым... тут недалёка... мне абяцалі перадаць грошы.

"Жыгулі" рванулі да чыгункі, потым павярнулі на вуліцу Судмаліса... З адным боку вуліцы плот, а з другога — воддаль дамы. Цёмна. Тупік.

— Паварочвай назад, — раіць Алег Юрыю і тут жа дастае пісталет і страляе ў сябра — грудзі, руку... Барысаў адчыняе дзверцы і пачынае ўцякаць. Яромчык следам за ім, страляе. Калі гэта ў спіну, ён страляе па ім яшчэ... Потым выходзіць на Партызанскі праспект, едзе да Чэрвенскага рынку, потым да цырка... Там, па яго словах, кідае ў сметніцу скрынку пакецік, з якім захаваў пісталет, а зброю выкідвае ў Свіслач. Пасля наведвае кафэ, выпівае і едзе дамоў.

Трывожны вечар

З гэтага часу для многіх пачаўся трывожны вечар. Адзін мужчар суседнага дома, ідучы дамоў, убачыў легкавік, які асвятляў свае фарамі цёмны завулак. Дзверцы яго былі адчыненыя, на сядзенні — нікога. Ліілася музыка з магнітафона... Чалавек ужо збочыў з вуліцы ў бок свайго дома, і, кінуўшы позірк на вуліцу, убачыў на асфальце чалавека, які ляжаў у лужыне крыві. Ён пабег дадому, паказаў суседзям аб убачаным, разам пазванілі ў міліцыю.

Аператыўнікі з'явіліся даволі хутка, зашчоўкалі фотаапараты...

У гэты час ужо хваляваліся сям'я Барысава: "Дзе затрымаўся Юра? Звычайна ў час каля васьмі вечара быць дома, а ўжо дзесяць". Паэалі званіць сябрам, знаёмым, калегам па працы... Мамы... Набралі нумар і Яромчыка.

— Так, сустракаўся днём, каля яго работы, — хлусіў Алег.

А праз сорак мінут пазваніў сам Барысавым, супакойваў:

— Дык ён жа паехаў у аэрапорт, сустракаць начальніка з Амерыкі... Сам мне казаў.

Барысава звоняць у аэрапорт, цікавяцца, калі самалёт з-за акіяна. А чуюць, што сёння такога рэйса няма.

Напоўна, скарбнік кожні і Яромчыку хвалюе душу. Бо званіць сваяку нестраснадзяму начальніку дамоў, просіць дазволу не выйсці праз дзень на работу.

— З якой нагоды? — цікавіцца той.

— Буду на пахаванні сябра.

Гэта яго паспешлівая фраза і стане адным з доказаў. Тады яшчэ нікто з супрацоўнікаў і блізкіх Барысава не ведаў, што ён мёртвы.

Допыты і паказанні

Аператыўнікі хутка выйшлі на след. Той выкручваўся як мог. Спярша пераконваў, што калі машына пачала разварочвацца ў тупіку, ён убачыў, як знаду падбягаў да не нейкі чалавек. Ён раптам адкрыў дзверцы і пачаў страляць у шафёра. Але экспертыза таксама крыміналістыка паказала, што кулі выпушчаны ў Барысава зусім з другога боку. Дык і ў тую зброю, якой ён пакінула на месцы злачынства. Тут і адбітак пальцаў, і валокны з яго нагавіц на парадным сядзенні, і сляды гільзы, якія адскоквалі ад выстралу на вопратку забойцы, і порах на яго куртцы, і вынікі праверкі, пра'дзеленых доказаў Алег вымушаны быў прызнацца ў адзейсненым.

Яго пытаюць, чаму ж так калі Яромчык, які забіў сваёго сябра? Раней не быў асуджаным, характарызуецца як добры работнік і сем'янін. Тады што ж пасунула яго на такое злачынства, калі яны рэгулярна амаль не стала, у ходзе якога і стаўлялася, якія ўсплывалі на і зробіты аб іншых.

Прадаўшчыца універмага "Беларусь" расказвала: "Я працую ў валютнай секцыі. Каля дзесяці гадоў ведаю Яромчыка. Пазнаёмілася з ім на вяселлі сваёй сяброўкі, на якім сярод запрошаных быў і ён. Паміж намі склаліся сяброўскія адносіны. Перад сваім вяселлем Алег прыходзіў да мяне і я дапамагала яму прыдбаць касцюм... Ён мне дапамагаў даставаць білеты на самалёты. Калі ў мяне захварэла мама, ён дапамог адвезці яе на машыне ў бальніцу, дабываў лекі...

А вось як яго характарызуе работніца вылічальнага цэнтра Міністэрства транспарту.

"Наша сям'я падтрымлівае цесныя адносіны з сям'ёй Яромчыкаў. Мы часта бываем у гасцях адзін у аднаго. Алег добры, чулы сябар. У апошні раз гутарыла з ім 8 кастрычніка. Алег пазваніў нам. Я сказала, што падрыхтавала добрую вячэру, дык прыехаў бы з сям'ёй. Не абяцаў, але хутка з'явіўся з жонкай і сынам... Ён купіў сабе кватэру, таму размова была аб маючым адбыцца рамонце... Калі ў мяне ўзнікалі матэрыяльныя цяжкасці, я званіла Алегу і пазычала ў яго грошы..."

Тое ж казалі і іншыя. Дык чаму ж такі прыстойны чалавек ды пайшоў на такі крок?

Прыгавор

Вядома, такое пытанне цікавіла следчых. Сам Яромчык тлумачыў свой учынак па-рознаму. Маўляў, Барысаў не аддаваў яму грошы, якія ўзяў у доўг, а ад яго, Алега, патрабавалі тыя, хто яму даваў валюту. Потым яму пачалі пагражаць па тэлефоне, патрабаваць, каб ён забіў Барысава, раз той махлюе, інакш будзе расправа з яго сям'ёй.

У мяне не было выбару, — даказваў Яромчык. — Альбо я Барысава, альбо — яны маю сям'ю.

Мінскі гарадскі суд пад старшынствам Чэмрукова У.Ц. прыгаварыў Яромчыка да пятнаццаці гадоў пазбаўлення волі з адбываннем у месцах, дзе ўстаноўлены ўзмоцнены рэжым. Такім чынам, мы выкладаем факты, якія пацверджаны ў ходзе працэсу ў Мінскім гарадскім судзе.

Нават з гэтай голай фабулы, прыведзеных фактаў паўстае шэраг сур'ёзных пытанняў. Усё расказанае напамінае айсберг, які, як вядома, на паверхі вады мае толькі невялікую сваю частку, а астатняя, асноўная, схавана ад вачэй у марской тоўшчы. Так і тут.

Нябачная частка айсберга

Дзе браў такія вялізныя сумы грошай Яромчык? У допытах мільгае лічба 100 тысяч долараў, якія нібыта павінен быў Алег Барысаву. Адкуль у маладога, дваццацішасцігадовага, банкіра такія магчымасці, што яму толькі адзін знаёмы пазычыў такую суму?

Ну, а пакупкі Яромчыка. Напомнім, за 1,5-2 апошнія гады прыдбаў чатырохпакаёвую кватэру, дзве аўтамашыны, гараж, унёс грошы на будаўніцтва катэджа... Ці зможа за сваю зарплату займець такое акадэмік альбо нават міністр? Не. Чаму мог дазволіць сабе радыёмайстар?

Узнікае нямала падобных пытанняў, якія так і засталіся без грунтоўнага адказу. А нітачкі былі. Нават непрафесіяналу становіцца сёе-тое зразумелым. Вось пратакол допыту падсуднага Яромчыка ад 16 кастрычніка 1993 года.

"Каля года назад у час размовы з Барысавым Юра сказаў мне, што ёсць магчымасць укладваць у справу валюту і атрымліваць за гэта сорак працэнтаў у месяц...

Я рабіў камерцыйныя паездкі, таму ў мяне была пэўная сума валюты. Акрамя таго яшчэ пазычыў і першы раз аддаў Барысаву пад працэнты дзесьці восем тысяч долараў. Паступова сумы раслі па геаметрычнай прагрэсіі... Рабіў дадатковыя ўзносы. Барысаў раіў шукаць новых "укладчыкаў". Такіх я знаходзіў. Сустракаў сваіх знаёмых, казаў, што можна пакласці грошы, але называў меншы працэнт даходу... 15 ці 20 працэнтаў... Бывала, "укладчыкі" звярталіся за пэўнай сумай грошай, і я браў іх у Барысава. "Укладчыкі" не ведалі, у якую справу я ўкладваў грошы і не ведалі, што перадаваў Барысаву. Аналагічна і я не ведаў, з каго можна запатрабаваць грошы, калі, напрыклад, знікне Барысаў. Але ў выпадку яго знікнення ўсё замыкалася на мне і я павінен быў разлічвацца з "укладчыкамі". Ды ніхто аб гэтым не думаў. Усё ішло гладка. Па меры неабходнасці "ўкладчыкі" звярталіся да мяне, я браў грошы ў Барысава і аддаваў ім".

Абарвём пакуль што паказанні Яромчыка і паразважаем, што ж атрымліваецца. Выходзіць, пры банку нібы існаваў яшчэ адзін банк ці яго філіял, толькі падпольны? Са сваімі "ўкладчыкамі", якія прыносілі грошы не ў банк, а свайму знаёмаму, не атрымлівалі ўзамен ніякіх гарантыйных папер, але мелі працэнты. Што гэта за такая накрутка з тымі працэнтамі? Ці мог банкаўскі работнік сам, без ведама кіраўнікоў, праварочваць падобныя аперацыі? Ці не з "гэтых працэнтаў" адхапіў столькі ўсяго трыццацігадовы радыёмеханік? Ці не перакачваліся ў гэтыя працэнты даходы тысяч простых укладчыкаў банка — пенсіянераў, рабочых, інтэлігентаў, якія аднеслі калісь свае зберажэнні, а атрымалі капейкі?..

Пытанні, пытанні... Кожнае важнае і балючае. І толькі следства магло даць на іх грунтоўныя адказы.

Пыталі ў Яромчыка: колькі каштуе купленая кватэра?

— Не помню.

— А колькі аддаў за гараж?

— Ужо не помню.

Вось такія адказы. Яны наўрад ці могуць задаволіць.

Суддзя, які разглядаў гэту справу, Уладзімір Цімафеевіч Чэмрукоў гаворыць:

— Мяне, як і маіх калег, непакоіць тая атмасфера, якая створана ў грамадстве, калі некаторыя маладыя людзі губляюць чалавечнае, мэтай іх жыцця становяцца долары, жаданне ўсяго адхапіць паболей, не грэбуючы сродкамі. Хочуць вельмі добра жыць не надта ўвіхаючыся. І, галоўнае, адшукваюць шляхі для гэтага... Вядома, і тут у аснове злачынства долары...

На такія ж думкі наводзяць і далейшыя паказанні Яромчыка. Пачытаем:

"3 верасня 1993 года пачаўся адток грошай. "Укладчыкі" пачалі патрабаваць іх. Я ішоў да Барысава. А ён не аддаваў. Казаў, грошы ў абароце. Трэба пачакаць. Я шукаў выйсце. Звяртаўся да знаёмых, браў грошы пад працэнты і аддаваў "укладчыкам"... А тут вечарам званок. Развязны такі мужчынскі голас кажа: ты ўліп. Грошы табе не вернуць. Сам вырашай свае праблемы.

Я не прыдаў асаблівага значэння тым словам. Але праз дзень зноў званок. Ужо днём той жа голас сказаў: "Слухай уважліва. Ужо ўсё вырашана, і ў цябе няма выбару. Ты павінен забіць Барысава. Як гэта зрабіць, думай сам. Калі гэтага не зробіш, не стане цябе і тваёй сям'і..."

Многія вучоныя і грамадскія дзеячы папярэджвалі наша грамадства: не дай Божа, калі нас да рынку павядуць тыя самыя наменклатурныя таварышы, якія і вялі да светлай будучыні — камунізму. Выбаршчыкі не прыслухаліся, аддалі свае галасы тым самым "краснабаям". Вось яны і прывялі да такога рынку, калі імкліва багацеюць адны і становяцца жабракамі другія. Прычым набіваюць кішэні якраз тыя, хто жыве несумленна. Такое грамадства не мае будучыні. У ім узлёты адных становяцца драмай для другіх. Выстралы ў тым цёмным завулку, відаць, толькі першая кветачка.

НАШЫ СВЯТЫ

Гуляць дык гуляць!

З поўным захаваннем нацыянальных традыцый гасціннасці і шчодрасці прынялі гасцей гаспадары міжнароднага фальклорнага фестывалю "Звіняць цымбалы і гармонік" у Паставах. Аматараў музычнага мастацтва, прымалі ў калгасах і саўгасах, як самую блізкую радню. Расіяне, украінцы, палякі дзівіліся не па-цяперашняму часу багатым сталам, адбіўным велічынёй з лапаць і шашлыкам, якія самы раз было адмяраць метрам. Застолле, якое закончылася пад раніцу, не перашкодзіла ні беларусам, ні гасцям бліснуць сваім мастацтвам (расце якое, дарэчы, да кожнага новага фестывалю) на конкурсным канцэрце, які сабраў нябачную да гэтага часу колькасць гледачоў.

Звінелі (і спявалі, і смяяліся) цымбалы, гармонікі, баяны, скрыпкі. Авацыямі праважаў народ пастаўскіх салістаў і ўдзельнікаў артыстычных калектываў, музыкантаў, спевакоў і танцораў. Асаблівыя сімпатыі гледачоў выпалі на долю карпацкіх гуцулаў, якія ўхітрыліся прывезці з сабой і прадэманстраваць трэмбіту — вялікую пастухову трубу. Першае месца сярод шматлікіх канкурсантаў падзялілі ансамбль народнай музыкі "Паазер'е" з Паставаў і фальклорны калектыў "Шчодрыца" з Мінска, другое месца ў гродзенскіх "Музыкаў", трэцяе — зноў жа дасталося двум калектывам — з Заслаўя і Мазыра.

Незадаволенасць святам адчувалі, бадай, толькі пастаўскія кааператары, якім не дазволілі разгарнуць гандаль непадалёку ад канцэртнай эстрады, забяспечыўшы манаполію дзяржаўным прадпрыемствам галіны. Праўда, той-сёй з камерсантаў рызыкнуў на карысць сабе і пакупнікам...

Сяргей СЯРГЕЕЎ.

Гандаль нашых дзён

ЭПІДЭМІЯ

Іван ГЕРАСЮК

(Працяг. Пачатак у №№ 104,105.)

Дзяльба

За тры гады прыватызавана толькі пятая частка гандлёвых аб'ектаў. І як прыватызавана? Не буду паўтарацца, як перайшлі ў прыватныя рукі магазіны ў Віцебску, як адзін начальнік у Магілёве прадаў кафэ сваёй жонцы за бясцэнак, пра што я пісаў ужо ў "Народнай газеце" па матэрыялах Кантрольнай палаты.

Акрамя таго, прыватызацыя гэта накіравана на атрыманне імгненнай выгады і на папаўненне мясцовых бюджэтаў. Аб'екты прадаюцца з аўкцыёна тым, хто выкладзе больш грошай без уліку сацыяльных наступстваў. Прыватызаваныя хлебныя магазіны зачынены, і ці будзе ў іх хлеб пасля рэканструкцыі, ніхто не ведае.

Зноў жа нямала папаездзілі нашы вывучальнікі вопыту за мяжу, у тым ліку ў Германію, ды так і не зразумелі галоўнай сутнасці прыватызацыі. Справа не ў тым, каб даражэй прадаць аб'ект, а каб лепш было людзям. Весці яе трэба па конкурсу бізнес-планаў і пры выкананні шэрагу умоў. Можна наогул прадаць прыватніку хлебны магазін за рубель, а не таму, хто дасць дзесятак мільёнаў, каб зрабіць у ім казіно. Толькі прыватнік гэты павінен па дагавору куплі-продажу ўзяць на сябе абавязацельства захоўваць пэўны асартымент тавараў у дастатковай колькасці. Калі гэты пункт дагавору будзе парушаны, аб'ект можа быць вернуты ў любы момант у дзяржаўную ўласнасць па ранейшай цане.

Як паказвае жыццё, мноства дагавораў на арэнду з наступнай прыватызацыяй складаецца выключна непісьменна і чамусьці заўсёды не на карысць грамадства. І якія толькі спецыялісты іх рыхтуюць?

Возьмем, да прыкладу, арэнднае прадпрыемства-манапаліст "Мінскшклатара". Яго ўжо можна лічыць прыватным, але ніякага павышэння культуры абслугоўвання тут не адбылося. Тыя ж да болю знаёмыя чэргі, тое ж звыклае: "Тары няма, гэта не бяром, гэта — таксама". У нас ва Уруччы слоікі не прымаюць наогул, і іх альбо выкідаюць, альбо накрываюць імі расаду на дачах. Няўжо шкляныя слоікі не патрэбны кансервавым заводам? Няўжо ў іх шмат грошай, каб купляць спрэс новыя? У Польшчы прыватнік прыедзе прама дадому, добра заплаціць і яшчэ скажа "дзякуй!"!

Прыватызуюцца ў нас і аб'екты грамадскага харчавання. Цяпер у іх простаму чалавеку нават страшна заходзіць. Гандлёвая нацэнка часам складае 500—1000 працэнтаў. Месячнай зарплатай у адну вячэру не ўложышся. Камерсанты ж не турбуюцца. Яны будуць працвітаць за кошт "новых беларусаў" ды багатых іншаземцаў. Яны і не ўтойваюць, што арыентуюцца менавіта на заможных кліентаў. Хай бы сабе і арыентаваліся, але пабудаваўшы свае ўстановы, а не захапіўшы дзяржаўныя. Пры вострым недахопе пасадачных месцаў у гарадской сістэме грамадскага харчавання гэта мяжуе амаль што са злачынствам. Каталіцкі касцёл гатовы бясплатна або вельмі танна карміць абяздоленых людзей цалкам за свой кошт, толькі б яму прадаставілі памяшканне. Для добрай справы вольных памяшканняў няма. Затое для "Чорных лімонаў" рознага кшталту — колькі хочаш.

Пакажыце мне хоць адну прыватную сталовую, дзе мог бы паўнацэнна паабедаць студэнт ці рабочы. Я такой не ведаю. У Беластоку такіх кафэ некалькі. Абед з чатырох страў з самых свежых прадуктаў (зеляніна нават зімой) каштуе не больш чым два долары. Да таго ж абслугоўвае афіцыянт. Да таго ж цудоўны інтэр'ер і чысціня. Чаму? Таму што пры перадачы сталовай з камунальнай уласнасці ў прыватную дагаворам было прадугледжана, што новае кафэ застанецца самай нізкай нацэначнай катэгорыі. У нас, падобна на тое, ніхто нічога не прадугледжвае, а хутчэй за ўсё заахвочаны кімсьці не прадугледжваць.

Даволі дзіўным выглядае і тое, што ў першую чаргу прыватызуюцца рэнтабельныя, прыбытковыя аб'екты. Стратныя ж застаюцца на дзяржаўным гарбе. Потым простым уладальнікам чэкаў "Маёмасць" будзе прадастаўлена магчымасць выкупіць тое, "што нам не гожа". Не менш цікавае пытанне: "Каму — "нам"?"

Існуе чутка, што сталічны магазін "Кадр" на праспекце Францішка Скарыны выкуплены за тры дзесяткі чэкаў "Маёмасць". Рэч неверагодная! Гэта ж любы пенсіянер мог стаць уладальнікам трох шыкоўных магазінаў на цэнтральнай магістралі беларускай сталіцы! Каб развеяць чуткі, у час пасяджэння калегіі Міністэрства гандлю я, як і было прадугледжана рэгламентам, накіраваў пісьмовае пытанне намесніку старшыні Мінгарвыканкама Мікалаю Ляху. Стоячы на трыбуне, ён уважліва сам сабе прачытаў пытанне і моўчкі адклаў у бок як не заслугоўваючае ўвагі. Я вымушаны быў у перапынку наведаць абедзенную залу прэзідыума і паўтарыць пытанне: "Колькі магазінаў у Мінску прыватызавана за чэкі "Маёмасць" і кім (чэкі ж імянныя)?"

Мікалай Аляксандравіч адгаварыўся тым, што не валодае пытаннем, у чым я вельмі і вельмі сумняваюся. Зазначыў толькі, што магазін "Кадр" выкуплены за чэкі не цалкам, а часткова. Я думаю, прыйдзе час, і мы даведаемся, куды і якім чынам укладзены чэкі і самога Мікалая Аляксандравіча, і іншых яго кіруючых паплечнікаў, і знойдуцца людзі, якія здолеюць павярнуць гэту дзяльбу у адваротным кірунку. А пакуль што эпідэмія прыватызацыі працягваецца выключна выбарачна.

Намеснік прэм'ер-міністра Міхаіл Мясніковіч не даў гандлёвым работнікам ніякіх шанцаў на дыскусію:

— Калі да канца года 70 працэнтаў аб'ектаў не прыватызуеце самі, яны будуць прыватызаваны ў прымусовым парадку.

Цікава, ці не будзе гэты працэс падобны на прымусовую калектывізацыю? Праграма ж прыватызацыі ў Мінску так яшчэ і не зацверджана, а да канца года застаецца толькі сем месяцаў.

(Заканчэнне ў наступным нумары.)

КОЛХОЗНЫЙ ВАРИАНТ

Отчего не брать, когда дает "Родина"?

Василий САРЫЧЕВ, собственный корреспондент по Брестской области

Сколько человеку для счастья нужно? Чем меньше, учили античные философы, к примеру. Сократ с его восторженным: "Как много не нужных мне вещей!" Чем больше, считают сегодня.

В районном городке Жабинке прописанному с семьей в общежитии воину-афганцу предоставили однокомнатную государственную квартиру. Все реже встречающееся событие, с каким бы счастливую чету поздравить.

Только такое у автора ремесло, что вместо поздравлений приходится дарить сестрам серьги. В льготной очереди жабинковских первоочередников упомянутый Вячеслав Сыч стоял 71-м, и разделяла его с квартирой вечность, не прояви к молодому человеку особую благосклонность председатель горисполкома В.Цупа. Который взял да и сочинил на бумаге внеочередное заседание исполкома, якобы принявшее решение о выделении освободившейся квартиры персонально Сычу. Ни члены исполкома, ни жилищной комиссии о рождении такого решения не догадывались, а если кто что и прослышал — сегодня ли плевать против ветра!

Но последовала жалоба извне, приехала проверка из области и оказалась настолько скрупулезной, что струхнувший Цупа поспешил с заявлением о добровольной отставке. Подобными должностями так просто не бросаются, и можно строить разные предположения, чего ради предисполкома так крепко самоподставился. Хотя, к слову, отпустили его по-доброму, с шестью окладами на прощание.

Можно, конечно, посмотреть на все с другой стороны, сквозь призму афганского прошлого, и найти в действиях Цупы мотивы милосердия — если бы впереди Вячеслава Сыча не стояли в очереди два таких же воина-интернационалиста. И тогда приходится не сбрасывать со счетов ряд других потенциальных причин, главная из которых — положение отца, известного крепкими связями председателя колхоза "Родина" Виктора Николаевича Сыча.

Впрочем, иметь достойного папу — не грех, а большая гордость и пенять это молодому Сычу автор, понятно, не собирается. Как анализировать чужой карман, а потому из имущественных деталей отметим лишь относящиеся к делу.

Итак, председатель колхоза "Родина" Жабинковского района Виктор Николаевич Сыч проживает в Жабинке в двухкомнатной квартире, приватизированной на дочь, студентку пединститута. Строит в Жабинке двухэтажный особняк (состояние на сегодня — накрыта крыша). Все бы это на здоровье, но в нынешнем марте правление и профком колхоза "Родина" приняли решение (20 членов "за", против — нет, воздержавшихся — нет) о выделении своему председателю достойного дома в деревне Саки, строящегося на средства их не блещущего показателями хозяйства (дом и надворные постройки возведены, стоит дым столбом на отделочных работах).

Что до молодого Сыча, он с 1993 года строит кооперативную квартиру в составе ведомственного кооператива райсельстроя, членом которого, по выводу юристов, стал незаконно. Жена героя статьи имеет приватизированную двухкомнатную квартиру в Львовской области, а ее родители — трехкомнатную в Жабинке.

В плане прояснения ситуации автор возлагал большие надежды на аудиенцию первого лица района — той самой Валентины Ивановны Рай, прогремевшей на республику при возведении президентской вертикали (три пятилетки в шатком предрайисполкомовском седле). Валентина Ивановна сообщила, что Цупа за свою ошибку поплатился, а по остальным позициям райисполком адекватно отреагировал посредством писем и рекомендаций.

При этом Валентина Ивановна сочла нужным указать на афганские заслуги Вячеслава, а также нелегкое детдомовское детство и некоторые житейские неурядицы Виктора Николаевича, работающего в должности председателя колхоза еще дольше ее. По части Сыча-старшего она также отметила, что когда в конце перестройки многие бросились грести под себя, тот ситуацией не воспользовался и влез в стройку, лишь оказавшись в безвыходном по части жилья положении. Насчет выделения Сычу дома в Саках — тут колхоз оказался не прав в той части, что не дождался акта приемки, на что колхозу указано и даже предложено отменить решение. Вот достроите дом до конца — а тогда хоть Сычу, хоть Филину... Наконец, по членству Сыча-сына в строительном кооперативе Валентина Ивановна посоветовала тоже не рубить с плеча: кооператив сам подбирал себе нужных людей, а, кроме того, с прекращением государственного кредитования некоторые от своего членства вынужденно отказались по причине отсутствия средств, которые у Сычей оказались.

В общем, из кабинета В.Рай я вынес полную лояльность к дружному семейству Сычей, истоки которой я не стал бы искать в свадьбах сына, а затем дочери Валентины Ивановны, сыгранных в подростковом лагере руководимого В.Сычом колхоза, с которым мать молодых сполна расплатилась и даже поправила, с ее слов, бухгалтера, несколько занизившего сумму.

❑

Сейчас, перечитав написанное, ловлю себя на том, как скромненько выглядит на фоне перечисленных особняков, кооперативов, приватизаций вызвавшая сыр-бор однокомнатная квартирка. Полагавшаяся по закону завучу жабинковской школы, много лет проскитавшейся по общежитиям. Которая и забила в колокола, нарушив тихую идилию районных будней. И которой уже дали понять, что теперь-то она, голубушка, вряд ли чего дождется и в общежитии свой бабий век и закончит.

Такие в нашей демократии порядки. Кому-то все, а остальным — свобода слова.

Жабинковский район.

НАРОДНАЯ ГАЗЕТА

ЗАМЕЖЖА

ІТАР-ТАСС ІНТЭРФАКС *НАРОДНАЯ ГАЗЕТА*

Пульс дня

Перамога прэзідэнцкага блока

Кіруючая на Філіпінах палітычная кааліцыя атрымала ўпэўненую перамогу на майскіх парламенцкіх выбарах, канчатковыя афіцыйныя вынікі апублікаваны сёння. Прапрэзідэнцкаму блоку дасталіся 9 з 12 вызначаных на выбары месц у сенаце, а таксама большасць месц у палаце прадстаўнікоў.

Два землетрасенні ў Японіі

Два землетрасенні адбыліся сёння ўначы і раніцай у заходніх раёнах японскага вострава Хансю, аднак, па думцы японскіх сейсмолагаў, пагрозы новага магутнага прыроднага катаклізму яны не нясуць.

Баі на ўсходзе Турцыі

Прылеглая да граніц Ірака і Ірана турэцкая правінцыя Хакярі стала цэнтрам жорсткіх сутычак паміж урадавымі войскамі і атрадамі забароненай у Турцыі Курдскай рабочай партыі (КРП). Турэцкія камандас за мінулыя суткі знішчылі там 15 "тэрарыстаў" — так называюць у зводках ваеннага камандавання Турцыі прыхільнікі КРП, захапілі вялікую колькасць зброі. Загінуў таксама адзін турэцкі ваеннаслужачы.

Паводка ў Кітаі

У выніку паводак, выкліканых праліўнымі дажджамі, у правінцыі Сычуань (Паўднёва-Заходні Кітай) загінулі 62 чалавекі, 240 атрымалі раненні, прамы эканамічны ўрон ацэньваецца ў 240 мільёнаў юаняў (28,2 мільёна долараў).

У Александрыі выяўлены рэшткі аднаго з сямі цудаў свету

У зялёна-блакітных водах Міжземнага мора каманда егіпецкіх і французскіх аквалангістаў вядзе напружаны пошук рэшткаў Александрыйскага маяка, аднаго з сямі цудаў антычнага свету, пабудаванага больш як 2200 гадоў назад.

Тое, што ўдалося ўжо выявіць на глыбіні 6—8 метраў і часткова ўзняць на бераг, выклікае вялікае здзіўленне і сапраўднае захапленне вучоных. Знойдзены статуі, адлюстраванні егіпецкага Сфінкса, каменныя калоны старажытных храмаў, сотні гранітных блокаў вагой ад 3 да 70 тон, якія добра захаваліся.

Что пишут о нас?

Народ всегда прав?..

С народом, как с женщиной, заигрывают, когда хочется добиться от него близости. Народ, который, как женщина, любит ушами, только наутро соображает, что он опять один, а удовлетворенный ухажер растворился в ночи, не попрощавшись.

Возвращение славянки

А.Лившиц: "Меня подобное сближение только радует".

А.Вольский: "Глубоко символично, что распад Союза начался с Беларуси и некоторое воссоединение тоже начинается с ее территории".

Г.Зюганов: "Очень приятно, что белорусы первыми стали зачищать следы беловежского сговора и сделали решительный шаг по восстановлению двуязычия и всех прерванных связей".

Г.Явлинский: "В перспективе экономический союз между Россией, Беларусью, Украиной и некоторыми другими республиками бывшего СССР я считаю полезным и абсолютно правильным".

Е.Гайдар: "Я не знаю в России политиков, которые были бы против тесной интеграции Беларуси с Россией, тесного взаимодействия — экономического, политического, культурного. Я без всякого сомнения являюсь сторонником такой интеграции".

Референдум, проведенный в Беларуси по инициативе Президента Александра Лукашенко, принес ему полную победу. На избирательные участки явились 4 млн. человек из 7,5 млн. избирателей. По предварительным данным, 77,6% проголосовали за предоставление Президенту права досрочно распускать парламент, 75% высказались за возврат к советским — только без серпа и молота — флагу и гербу республики, 83,1% сказали "да" равному с белорусским статусу русского языка как второго государственного.

Как отметил один из наших экспертов, "мы получили маленькую социалистическую революцию позднего индустриального общества".

Но самое важное для россиян решение — что 82,4% проголосовали за экономическую интеграцию Беларуси с Россией.

Как водится, в воздух полетели чепчики. И даже у самых стойких изоляционистов что-то шелохнулось в антисоюзных душах: вроде бы заблудший брат подал исхудавшую на вольных хлебах руку...

Как и ожидали аналитики, белорусский сигнал, формально предназначенный для внутреннего использования — как разрешение Президенту заниматься углублением чисто экономической интеграции с Россией, — немедленно дал старт и политическим процессам. Российская Дума уже изъявила готовность провести аналогичный референдум. Президенты обеих стран дружно налегли плечом на пограничные столбы между Смоленском и Витебском. Послышались выступления в пользу необходимости и политического объединения в рамках СНГ. Помощник президента Александр Лившиц заявил, что "проложена дорога, по которой можно двигаться другим". Вновь вскинулся Крым и заволновалась Украина.

Но посул, собственно говоря, был липовым. Ибо что такое — экономическая интеграция, за которую предложили высказаться? Этого не знает никто. Точнее, все понимают ее по-разному.

А.Лившиц: "Среди перспективных возможностей сближения можно назвать создание транснациональных финансово-промышленных групп".

А.Вольский: "Ведь до чего дошло — Россия в Германии картошку покупать начала, а Беларусь свою в Скандинавию возит. Надо кончать дурить и ставить точку..."

Г.Зюганов: "Чем крупнее и стабильнее будет наша страна, тем лучше положение".

Г.Явлинский: "Мы не должны ограничиваться какими-то торговыми соглашениями. Речь должна идти о платежном союзе, о банковском союзе, о таможенном, об открытии рынков друг для друга".

Е.Гайдар: "Серьезная интеграция — это сближение реальных внутренних режимов законодательства и на этой базе формирование любых интеграционных союзов: таможенных, валютных..."

Экстаз заказывали?

А.Вольский: "Ведь мы вместе были всегда, дольше, чем с Украиной, Грузией и т.п."

В.Жириновский: "Рады, что положительно закончился референдум в Беларуси. Мы были бы счастливы, если бы в январе 1996 года у нас было бы общее государство".

Итак, пункт первый: объявлена экономическая интеграция, но не заявлено, в какой форме она мыслится. Нет программы, которая, собственно, и должна быть одобряема или отвергаема. Так что даже профессиональные политики и экономисты гадают в меру своей компетентности и политических воззрений о пределах совокупления двух стран. Вон у Зюганова прорвалось: "Наша страна..." — для него все должно закончиться поглощением одного государства другим. А "транснациональные корпорации" Лившица с тем же успехом могут интегрировать Беларусь не только с Россией, но и с Королевством Тонга.

Судя по данным местных социологов, основными психополитическими доминантами, в значительной степени определившими мотивацию голосования белорусского населения, были ностальгия по ясно-понятному СССР; чувство этнокультурной родственности с русским народом (очень емко об этом сказал А.Вольский, приведя слова своей тети: "За что же нас выгнали из России? Мы хоть и Белая, но Русь!"), или ощущение искусственной оторванности от единой этнокультурной общности (тот самый "советский народ"); желание поднять свой уровень жизни за счет выравнивания его с российским; расчет на снижение цен за счет получения дешевых энергоносителей по российским внутренним ценам; раздражение от вечных трений и проблем вокруг границ, пошлин, поборов и т.п. Есть, конечно, и более детализированные побуждения, но сумма воль и желаний как раз и отразилась в той цифре — восемь из десяти белорусов хотят слиться с Россией.

Нераздельное и неслиянное

А.Лившиц: "Выбран по-настоящему эффективный и принятый в мире путь экономической интеграции".

А.Вольский: "На разрыве хозяйственных связей Беларусь теряет столько же, сколько и Россия. Чтобы изолироваться от Беларуси, России понадобится до 13 трлн. рублей. Мы сейчас начинаем строить заводы, делать тракторы типа "Беларусь", хотя существует белорусский завод, на котором их выпускают. Зачем это?"

Г.Зюганов: "Беларусь была лучшим сборочным цехом в СССР, по уровню качества жизни этот трудолюбивый народ уже перегонял Прибалтику. Если бы не эти преступные деяния в Беловежье, Беларусь была бы сейчас одной из процветающих республик не только в рамках СССР, но и на всем европейском континенте".

По свидетельству тех, кто знает белорусские реалии, для бизнесменов проблемы экономической интеграции практически не существует и сейчас. То, что было выгодно делать вместе, — делается вместе. И наоборот. Пока существует, например, выгода в делании денег через сложные расчеты по кросс-курсам валют — никого, кто этим кормится, никакая ностальгия не заставит стремиться к "интеграции" (один знающий банковский чиновник сказал в частном разговоре, что срыв памятного проекта "единой рублевой зоны" с Беларусью процентов на десять был обеспечен валютными спекулянтами).

С другой стороны, те, кто кормится продажей минских холодильников или грузовиков, уже настолько интегрировались с российским рынком сбыта, что и не поймешь, сам собою плачется московский политик о засилье западных товаров или его беспокойство о братской промышленности хорошо спонсировано.

Белорусские бизнесмены выделяют несколько позиций, по которым им выгоднее сохранение полной независимости своей экономики. Во-первых, реэкспорт. Как ни жестко ведут сейчас свои дела русские компании, в некоторых сегментах еще можно заработать свою копеечку. Отсюда, кстати, такое настойчивое стремление получать нефть по внутрироссийским ценам — 36% ее стоимости по сравнению с мировым уровнем стоят сразу и мессы, и чечевичной похлебки. Указывают же специалисты на то, как после введения жесткого контроля на российско-прибалтийских границах и последовавшего иссякания потока цветного металла экономики стран, Балтии очень скоро начали хиреть. Во-вторых, сильное вливание средств в белорусскую экономику было организовано, когда в России ввели драконовские пошлины на иностранные автомобили. Тогда вся Беларусь занялась перепродажей иномарок: здесь их регистрировали, а потом они беспошлинно сверкали красными цифрами номеров по всей территории бывшего Союза. В-третьих, это операции с валютами — например, доходность "мягкого" кредита, прокрученного через рубли и доллары, достигает 290% годовых в рублевом исчислении, если конечно, все умно сделать.

С другой стороны, не меньше позиций делают выгодной интеграцию с российской экономикой. То, что было "продавабельно" с точки зрения западных критериев качества продукции, уже продается. Отсюда — "картошка в Скандинавию" (если факт имеет место, ибо странно, что капризные скандинавы забыли о радиационном следе Чернобыля). Но слишком много не продается никуда, кроме как к родным бедолагам из бывшего СССР. А поскольку и им своя рубашка ближе к телу, а своя безработица куда неприятнее даже землетрясения у любимого соседа, то разошедшиеся братья закрываются тарифами и таможнями. И только человек с мозгами коммуниста готов посадить на шею своему народу миллионы разорившихся нахлебников. А человек с мозгами "патриота" соответственно готов защитить национального промышленника через открытие рынка иностранным конкурентам — скажем, снять таможенные тарифы на минские холодильники, чтобы липецкие производители "Стинолов" не слишком размахивались, а башкирская или какая еще "Юрюзань" совсем загнулась.

Русь белая, Русь красная

А.Лившиц: "Политическая интеграция была бы логическим продолжением экономического движения. Но это требует уже более продолжительного времени и зависит от того, как пойдет экономическое сближение.

Я не думаю, что дальнейшее сближение наших республик сможет нанести ущерб России".

А.Вольский: "Нынешний новый этап означает, что между республиками устанавливаются отношения, как, допустим, между тремя абсолютно самостоятельными провинциями в Бельгии".

Г.Зюганов: "Сближение выгодно не только России и Беларуси, но практически всем народам, живущим на территории СССР. Я уверен, что в дальнейшем предполагается и политическая интеграция".

Г.Явлинский: "Можно провести сближение между республиками так, что России будет огромная польза. Но можно заключить и такой союз, что пользы не будет никому. Важно, насколько серьезна и велика политическая воля для того, чтобы профессионально создать экономический союз".

В.Жириновский: "Конечный итог сближения — создание единого славянского государства. Как Швейцария. Мы переезжаем из кантона в кантон, но это одна страна, один паспорт, единая денежная система, никакого таможенного или пограничного контроля".

Вывод из истории с референдумом простой. Бывший директор совхоза, ныне Президент Беларуси показал такое великолепное умение добиваться нужных себе и своей стране результатов, что и на конклаве кардиналов добился бы своего избрания папой римским. Референдум почти всем дал почти все — но в области мифов. И лишь ему он дал все в области реального.

Язык? Риторика, но такая, которая обеспечивает ему поддержку русского и русскоязычного населения и унижает личного политического врага — Белорусский народный фронт. Новая государственная символика? Тоже чистая демонстрация, но такая, которая не только дополнительно унижает националистов, но и показывает белорусским рыночникам, что их место в сенях и свои программы (в правильности которых Лукашенко и сам далеко не убежден) они могут реализовывать только с его согласия. То же касается и предпринимательского корпуса — ему не вредно знать, что он находится во враждебном окружении. Право распускать парламент? Даже комментариев не требуется. И наконец, Россия. Зная настроения ее народа, нетрудно было рассчитать, что политики немедленно по-глухариному распушат крылья и хвосты и бросятся наперебой ухаживать за невестой, недвусмысленно показавшей готовность... ну, к чему там невесты обычно готовятся. Начнут говорить о восстановлении Союза, будут предлагать помощь, начнут давить на правительство. Того и надо — барьеры, защищающие российский внутренний рынок, падут, залежавшуюся на складах продукцию можно будет выпихнуть, заставив российского покупателя за нее заплатить, поставки ресурсов подешевеют — и еще сотни приятных вещей случатся. Но! Никаких обязательств по политическому объединению, а тем более союзу с Россией Минск на себя не взял.

А что до российских политиков, рискующих вместо соблазнительной красавицы увидеть в постели усатого драгуна с саблей, — так что ж. Дело-то уже будет семейное. Хоть и красная, но — Русь...

Александр ПЕРЕСВЕТ,
Александр САРГИН,
"Огонек".

Футбол

Иван Иванович меняет позиции

Алесь СИВЫЙ

В этот день журналисты встречали старшего тренера олимпийской сборной Беларуси Ивана Ивановича Савостикова стоя и с аплодисментами...

Голландцы перед приездом в Минск не скрывали своих честолюбивых намерений. Скажем откровенно, мы и сами понимали, что птицу такого полета, как сборная Голландии, ухватить за хвост окажется не совсем просто. Но возможно. И первыми это доказали позавчера в отборочном матче белорусские "олимпийцы".

Чудо-чудное предстало еще на подходе к сектору стадиона. Голландский болельщик украсил свою голову таким нарядом, что вполне дал бы фору представителю класса отпугивания пернатых. Не поленился "фан" притащить из дому и огромный барабан. Впрочем и футболисты, не доверяя нашему общепиту, привезли с собой продукты и даже питьевую воду. Не помогло.

После первого тайма голландцы уходили с поля если не в приступе экстаза, то достаточно довольные тем, что ведут в счете — 1:0. Обидчиком нашей команды стал Рой Макаай, который при непосредственном участии, а точнее — неучастии Андрея Островского, послал мяч в дальний от Федоровича угол.

Радовал болельщиков судья из Греции Перикл Василакис, который, по послематчевым словам голландского тренера, во многом помог белорусам победить, удалив на 32-й минуте первого тайма игрока гостей.

Вторая половина была богатой на желтые карточки и голы. За десять минут до окончания встречи вышедший на замену Вадим Скрипченко "взорвал" трибуны, в упор "расстреляв" вратаря Баса Рорда. На 44-й минуте Максим Ромащенко выводит белорусов вперед. И когда болельщики уже отсчитывали последние секунды добавленного судьей времени, Александр Кульчий поставил в игре жирную точку. Победа — 3:1!

После матча хмурые голландские журналисты повели своего тренера в сторону трибун. Как грустно пошутил мой коллега: "Будут бить!"

Между тем Иван Иванович Савостиков был в духе:

— Голландцы — это голландцы, и сегодня с ними считается вся футбольная Европа. Поэтому наша победа вдвойне почетна. Но игрой команды я не доволен. Буду разбираться с защитником Андреем Островским, который отказывался выполнять мои установки.

— Игроки получат какое-то материальное вознаграждение за победу?

— Увы. Я деньги печатать не могу.

P.S. В этот же день наши соперники по группе также играли между собой. Олимпийская сборная Люксембурга проиграла у себя дома чехам — 0:7, а норвежцы выиграли у Мальты — 3:0.

Положение команд в группе

	И	В	Н	П	М	О
1. Норвегия	7	6	0	1	26—6	18
2. Чехия	6	4	2	0	21—4	14
3. Беларусь	6	4	0	2	14—9	12
4. Голландия	7	3	2	2	16—8	11
5. Мальта	7	1	0	6	3—22	3
6. Люксембург	7	0	0	7	0—31	0

Фото Александра ШИЧКО, БелаПАН.

ПРАГРАМА ТЭЛЕПЕРАДАЧ

Чацвер, 8 чэрвеня

Беларускае тэлебачанне

15.00 Навіны.
15.10 "Залатая ліра" у Шклове. Частка 1-я.
16.10 "Беларускі дом". II Міжнародны кангрэс беларусаў свету. Перадача 1-я.
16.50 Да 500-годдзя Мірскага замка.
18.00 АТН, Бі-бі-сі, Сі-эн-эн.
18.45 "Своечасова".
19.15 Эканамікст.
19.25 Шматгалоссе. Дні культуры Віцебска ў Латгаліі.
19.50 Шоу-прагноз.
19.55 "Маё каханне, мой смутак".
20.25 Студыя "Эксклюзіў". Шалі.
20.40 Калыханка.
21.00 Навіны.
21.35 Студыя "Палітыка".
21.50 Кліп-канцэрт.
22.05 "Сенсацыя". Маст. фільм.
23.00 Навіны.
23.15 "Іспанія — краіна вячэрняй зоркі". Часткі 2-я і 3-я.
0.45 Пад купалам Сусвету.

I канал

8.00, 11.00, 14.00, 0.25 Навіны.
14.20 Міждзяржаўная тэлерадыёкампанія "Мір".
15.00 Мульціtролія.
15.20 На балі ў Папялушкі.
15.40 Камп'ютэр-хол.
16.00 Вельмі кароткія навіны.
16.05 "Элен і хлопцы".
16.30 ... Да 16 і старэйшым.
17.00, 20.00 Час.
17.20 Лато "Мільён".
17.55 Гадзіна пік.
18.15 "Жазэфіна, ці Камедыя славалюбства".
19.05 У гасцях ва ўлады. Пастыр.
19.45 Добрай ночы, малышы!
20.40 Масква. Крэмль.
21.00 "Страх варатара перад адзінаццаціметровым". Маст. фільм.
22.40 Версіі.
22.55 Візіт да "Кінатаўра"... Дзённік кінафестывалю.
23.10 У свеце джаза.
23.35 Тэніс. Адкрыты чэмпіянат Францыі. Паўфінал.

Канал "Расія"

7.00, 13.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі.
9.35 "Санта-Барбара".
13.20 Дзелавая Расія.
15.05 Там-там навіны.
15.20 Свята кожны дзень.
15.30 Кенгуру.
16.20 Мультканцэрт.
16.35 Новая лінія.
17.05 Ніхто не забыты.
17.10 "Расія. Прызнанне ў каханні". Фільм 4-ы.
17.40 Экспавідэа.
17.55 Баскетбол. Фінал чэмпіянату НБА.
19.25 Падрабязнасці.
19.35 "Санта-Барбара".
20.30 У свеце аўта- і мотаспорту.
21.05 Кліп-антракт. Н.Сенчуковa.
21.10 На палітычным Алімпе.
22.30 Рака часу.
22.35 Аўтаімгненне.
22.40 "Жывая легенда". І.Мянухін.
23.40 Экран крымінальных паведамленняў.

Санкт-Пецярбург

12.25 Парады садаводам.
12.35 "Нямецкая хваля".
12.50, 14.20, 22.10 Музычны момант.
13.00 Хуткая дапамога.
13.30 "Мануэла".
14.30, 18.30, 21.40 Інформ ТБ.
14.40 "Адзіная". Маст. фільм.
16.25 "Чыстая старонка". Маст. фільм цыкла "Іх равеснікі" (Францыя).
17.35 "Тадаючы па спляценнях вуліц".
17.45 Па ўсёй Расіі.
18.00 Тэлемагазін.
18.10 Вялікі фестываль.
18.45 Спартыўныя навіны.
18.55 "Мануэла".
19.45 Тэлеслужба бяспекі.
20.00 "Сем нянек". Маст. фільм.
21.15 "Вароне недзе бог..." Тэлефільм.
21.55 Спорт, спорт, спорт...
22.20 "Тэлекампакт". Музычнае шоу.

8-ы канал

18.00 "Дубль-2". Маст. фільм "Саўдзел у забойстве".
19.30 Мультфільм "Качыныя гісторыі".
19.45 Тэлесерыял "Арбалет".
20.30 Мультфільм Уолта Диснея "Выратавальнікі ў Аўстраліі".
20.55 Ваша рэклама: тэл. 27-60-71, факс 27-78-18.
21.00 Тэлесерыял "Дракула".
21.45 Дыліжанс.
22.00 Кіно Францыі. "Накіп".

НТБ

17.00 Мультфільм.
17.30 "Успомнім тыя гады. 1976".
18.00, 21.00, 23.00 Сёння.
18.35 Такое спартыўнае жыццё.
19.15 "Ніці-гангстэр". Маст. фільм (ЗША).
21.35 "Паліцыя Маямі. Аддзел нораваў".
22.30 Часінка.
23.15 "Выбраннік". Маст. фільм.

Тэатры

8 чэрвеня
Пачатак у 19.00

НАЦЫЯНАЛЬНЫ АКАДЭМІЧНЫ ТЭАТР ІМЯ Я.КУПАЛЫ

8 чэрвеня — **"Тутэйшыя".**
Заказ білетаў і даведкі па тэл.: 27-17-17, 27-42-02.

БЕЛДЗЯРЖФІЛАРМОНІЯ
(зала камернай музыкі)
8 чэрвеня — **канцэрт фартэпіяннай музыкі. С.Лігачова.** У праграме: Бетховен, Шапэн, Пракоф'еў.

ТЭАТР САТЫРЫ І ГУМАРУ "ХРЫСТАФОР"
8 чэрвеня — **"Усе на ўколы!"** (псіхатэрапеўтычная дзея).

Народный травник

Горец птичий

Горец птичий, или спорыш, — древнее лекарственное растение. Его с давних времен используют в тибетской медицине и на Руси.

Растет горец птичий на влажных топких лугах, а чаще встречается на выгонах, пашнях, окраинах дорог и приречных песках. Широко распространен повсеместно.

Настой или жидкий экстракт травы используется как кровоостанавливающее средство при маточных кровотечениях. Действует подобно спорынье, но слабее ее и в отличие от спорыньи одновременно обладает болеутоляющими свойствами. Присутствие в спорыше кремниевой кислоты явилось причиной применения его при туберкулезе легких (предполагают, что кремниевая кислота укрепляет легочную ткань).

В народной медицине издревле применяют горец птичий для растворения и выведения из организма камней и песка из почек, а свежесобранные растения в виде кашицы используют для лечения длительно незаживающих ран. Для внутреннего применения готовят настой из свежесобранной травы из расчета 2—3 чайные ложки измельченной травы на 2 стакана крутого кипятка. Это количество рассчитано на применение в течение суток, т.е. на 3 приема. Принимать предпочтительно горячий настой.

В народной медицине отвар спорыша применяется широко при ревматизме, головной боли, одышке, недомогании, судорогах, легочных заболеваниях, заболеваниях печени, почек, желудочно-кишечного тракта и других.

Надвор'е

Сёння ўдзень па рэспубліцы чакаецца воблачнае з праясненнямі надвор'е, месцамі кароткачасовыя дажджы, навальніцы. Тэмпература паветра ў Гродне — 18—20, Брэсце — 19—21, Гомелі, Віцебску, Мінску — 20—22, Магілёве — 21—23 градусы цяпла.

У наступныя двое сутак месцамі ў Гродзенскай і Брэсцкай вобласці пройдуць кароткачасовыя дажджы і навальніцы. Тэмпература паветра ўначы — 10—15, удзень — 21—26 градусаў цяпла.

Астранамічны каляндар — 8.06

Узыход і захад сонца: Мінск — 4.39, 21.37; Віцебск — 4.21, 21.33; Магілёў — 4.29, 21.26; Гомель — 4.34, 21.16; Гродна — 4.55, 21.52; Брэст — 5.06, 21.42.

Даўжыня дня ў Мінску — 16 гадзін 58 мінут.

Першая квадра — 6 чэрвеня.

Наступны нумар "Народнай газеты" выйдзе ў свет 10 чэрвеня г.г.

НАРОДНАЯ ГАЗЕТА

Даведкі па тэл.: 68-28-70, 68-25-59.
Рэкламнае бюро — тэл. (0172) 68-28-11, тэл./факс (0172) 68-25-29, 68-25-28.

Адрас рэдакцыі: 220013, Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а.

Індэкс 63868

Заснавальнік — Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь.
Адрас: Мінск, вул. К. Маркса, 38.
Выходзіць штодзённа, акрамя нядзелі і панядзелка. 250 разоў у год.
Падпісана ў друк у 19.10. Зак. 1903.
Газета аддрукавана ў друкарні выдавецтва"Беларускі Дом друку". Адрас: Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79.
Спосаб друку — афсетны, фармат А-2
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Галоўны рэдактар Мікалай ГАЛКО